

РЕШЕНИЕ

№ 239

гр. Севлиево, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Н. Христов

при участието на секретаря Виктория М. Драголова
като разглежда докладваното от Христо Н. Христов Гражданско дело №
20224230100423 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 79, ал. 1 вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК.

Постъпила е искова молба от П. П. К., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Габрово срещу И. И. П., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Севлиево, ул. „***“ 24.

Ищеца твърди, че по ч. гр. д. № 120/2022 г. по описа на РС - Севлиево била издадена заповед за изпълнение № 70/08.02.2022 г. в полза на П. П. К. срещу ответника. По делото било подадено възражение от И. И. П.. Ответникът работил като шофьор на ТИР в ЕТ „***.“, с ЕИК ***. Имал нужда от процесната сума - 4000 евро и П. П. К. му я предоставил. Ответникът се задължил да върне сумата до 30.09.2020 г., което не било сторено. Във връзка с получаването на сумата, ответникът подписал саморъчно разписка. Процесната сума била нужна на ответника, тъй като бил хванат от полицията на *** да превозва бежанци - три лица с произход от ***. Трябвало в много кратък срок или да заплати глоба, или да влезе в затвора в ***. Глобата била в размер на 45 000 ***, което било приблизително равно на процесната сума от 4000 евро. П. П. К. осигурил парите за заплащане на глобата и ответникът не попаднал в затвора в ***. Подписът на разписката бил положен лично от ответника. Сумата не била върната. Иска постановяване на решение, с което да се приеме за установено, че ответника дължи на ищеца сумата 4000 евро, ведно със законната лихва от подаване на заявлението до окончателно заплащане на сумата. Претендира разноски.

В едномесечен срок от връчване на препис от исковата молба с доказателствата, ответника е подал писмен отговор. Оспорва основанията на иска и размера му. Съгласно разпоредбите на чл. 203 КТ имуществената отговорност на работника или служителя се определяла от посочената разпоредба. Съставената разписка за претендираното вземане

противоречала на разпоредбите на закона. Ответника имал трудов договор с ищеца и нямал вина за установеното в Р * извършено от него непредотвратяване на увреждане на средство за разпознаване на стока и влизане без сваляне на митническа пломба на три лица в товарното пространство на управлявания от него тежкотоварен автомобил. Нямало категоричен отговор относно това в какво се състои вината на П., дали ли е умишлено действие, престъпление или е причинена не при или по повод изпълнението на трудовите му задължения. Глобата я заплатил работодателят, който веднага се явил на мястото на събитието, заплатил глобата, не позволил на П. да продължи курса за ***, возил резервен шофьор, а ответника го върнал в България и на 15.07.2020 г. го освободил веднага от работа без да оформи прекратяването на договора му в писмен вид, написал разписката за получена сума и го накарал да я подпише, че му дължи 4000 евро, с уговорка да я върне в срок до 30.09.2000 г.. Разписката за получена сума противоречала на закона в частност на разпоредбата на чл. 206 КТ.

В съдебно заседание ищеца, чрез процесуалния си представител поддържа предявените искове, по съображенията в исковата молба. В писмена защита излага подробни съображения в подкрепа на заявените доводи.

В съдебно заседание ответника, лично и чрез процесуалния си представител поддържа отговора по съображенията изложени в същият. В писмена защита излага подробни съображения в подкрепа на заявените доводи.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Установява се от разписка за получена сума от 15.07.2020 г., че ответника И. И. П. е получил от ищеца П. П. К. сумата 4000 евро, като ответникът се задължил да върне сумата до 30.09.2020 г..

Установява се от решение от 13.07.2020 г. на Регионално данъчно отделение – ***, Орган за административни нарушения на Република *, че ответника И. П. е признат за виновен, за това че на 13.07.2020 г. в 8,10 часа на входа за товарни автомобили на ГП *** като водач на товарен автомобил с регистрационни номера ЕВ ***, с което е превозвал стоки е уловен от упълномощените митнически служители при преглед на товарното пространство с увредено митническо въже, което е било прерязано и съединено с метална игла, и с прерязано платнище в горната предна част на полуремаркетото, с което са създадени условия за влизането в товарното пространство без сваляне на митническата пломба, като в товарното пространство са открити три нелегални лица с ***ски произход, като с това не е предотвратил увреждането или унищожаването или премахването или е премахнал или увредил средство за разпознаване на стока, поставено в съответствие с чл. 192 от Директива (ЕС) № 952/2013, с което е извършил нарушение по чл. 61, ал. 1, точка 11 от Закона за прилагане на митническото законодателство на ЕС, като въз основа на чл. 61, ал. 1 от Закона за прилагането на митническото законодателство на ЕС, за извършеното нарушение на ответника е наложено парично наказание в размер от 45 000,00 ***. Посочено е, че обвиняемият е длъжен да плати наложената парична глоба веднага, като ако не плати

наложената санкция веднага, съдът за нарушения ще я замени с мярка затвор, както и, че ако обвиняемият - плати две трети от наложената парична глоба в посочения срок, което се равнява на 30 000,00 ***, ще се смята, че паричната глоба е платена изцяло.

Установява се от справка за трудови договори, трудов договор от 31.01.2020 г., заповед от 17.07.2020 г. за прекратяване на трудово правоотношение и разчетно-платежна ведомост за месец юни 2020 г. от ЕТ „***.“, че през периода 31.01.2020 г. - 17.07.2020 г. ответника е бил в трудово правоотношение с посоченият ЕТ.

От приложеното ч. гр. д. № 120/2022 г. по описа на Районен съд - Севлиево се установява, че П. П. К. е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, по което е образувано посоченото ч. гр. д. в Районен съд - Севлиево и е издадена срещу И. И. П., заповед № 70/08.02.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за заплащане на сумите: 4000,00 евро – главница, ведно със законната лихва върху главницата, начинаей от 04.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата 156,50 лв. – разноси за заплатена държавна такса и сумата 503,80 лв. – адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА вр. чл. 38, ал. 2 ЗА и чл. 36, ал. 2 ЗА. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника, но същият е подал възражение в законния срок.

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

Уважаването на предявеният иск с правно основание чл. 79, ал. 1 вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, предполага установяването от ищеца – заемодател на следните предпоставки: предаване на описаната от него сума пари на ответника по тяхно взаимно съгласие, обхващащо и задължението на ответника да върне на ищеца парите.

Установява се от разписка за получена сума от 15.07.2020 г., че ответника И. И. П. е получил от ищеца П. П. К. сумата 4000 евро, като ответникът се задължил да върне сумата до 30.09.2020 г..

Установи се по делото от разписка за получена сума от 15.07.2020 г., че ответника е получил от ищеца, на датата на разписката процесната сума в размер на 4000,00 евро, като се е задължил да я върне в срок до 30.09.2020 г.. Предвид гореизложеното тълкувайки установените договорки между страните, съгласно изискванията на чл. 20 ЗЗД, издирвайки действителната обща воля на страните, във връзка на договорките едни с други и всяка една в смисъла, в който произтича от целия договор, с оглед целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността, обичайно възприетата практика в отношенията между страните по договора, обстоятелствата, при които е сключен договора, поведението на страните преди и след сключването му, издадените документи от страните във връзка с договора и как са изпълнявани задълженията по него след сключването му, съобразно изискванията в задължителната съдебна практика, обективизирана в решение № 546 от 23.07.2010 г., по гр. д. № 856/2009г., IV г.о., ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК, съдът намира, че между ищеца от една страна, като заемодател и ответника от друга страна,

като заемател е сключен договор за заем с предмет сумата от 4000,00 евро. По делото от съдържанието на разписката за получена сума от 15.07.2020 г., се установи предаване на процесната заета сума пари от ищеца на ответника по тяхно съгласие, както и задължението на ответника да върне на ищеца парите, като това е напълно достатъчно съдът да приеме, че ищеца е доказал правопроизводящите факти, на които основават заявените претенции.

По делото възраженията на ответника, за съществуващо трудово правоотношение между ответника и ищеца, в качеството му на ЕТ „***.“, по което е заплатена процесната сума, съдът намира за неоснователни. Процесната сума е взет заем от ищеца за заплащане на лично дължима от същият глоба, наложена като административно наказание, видно от решението от 13.07.2020 г. на Регионалното данъчно отделение – *** на Органа за административни нарушения на Република *. Сумата не е послужила за обезщетяване на вреди причинени от ответника на работодателя му или на трети лица, поради което правилата на глава X, раздел II на КТ - имуществена отговорност на работника или служителя, са неприложими, по силата на изричната разпоредба на чл. 203, ал. 3 КТ.

Предвид всичко изложено предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за сумата 4000,00 евро, с правна квалификация чл. 79, ал. 1 вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД е основателен и следва да се уважи. Ответника дължи и обезщетение за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, в размер на законната лихва, от подаване на заявлението - 04.02.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, върху главницата.

Относно разноските, предвид уважаването на иска, съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът дължи на ищеца направените по делото разноски за заплатена държавна такса в размер на сумата 156,50 лева. С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати, на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата вр. чл. 78, ал. 1 ГПК и при съобразяване критериите в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на процесуалният представител на ищеца - адвокат Б. И. Г. от ГАК сумата 1082,30 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение. С оглед уважаването на исквете за предявените суми по реда на заповедното производство, съдът намери, че не следва да се изменя размерът на дължимите, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, разноски за заплатена държавна такса и за адвокатско възнаграждение за представителство от юрисконсулт по ч. гр. д. № 120/2022 г. по описа на РС – Севлиево, като следва да се осъди, длъжника да заплати на заявителя разноски в размер на сумата от 156,50 лева, за заплатена държавна такса и на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата вр. чл. 78, ал. 1 ГПК на процесуалният представител на ищеца - адвокат Б. И. Г. от ГАК сумата 503,80 лева, за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск, с правно основание чл. 79, ал. 1 вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД, че в полза на П. П. К., с ЕГН

*****, от с. ***, общ. Габрово, съществува парично вземане за: сумата 4000 евро, представляваща неизпълнено парично задължение по договор за заем, сключен на 15.07.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, към длъжника И. И. П., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Севлиево, ул. „***“ 24, за което вземане е издадена заповед № 70/08.02.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, по ч. гр. д. № 120/2022 г. по описа на РС – Севлиево.

ОСЪЖДА И. И. П., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Севлиево, ул. „***“ 24 да заплати на П. П. К., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Габрово, направените по гр. д. № 423/2022 г. по описа на Районен съд – Севлиево разноси в размер на сумата от 156,50 лева.

ОСЪЖДА И. И. П., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Севлиево, ул. „***“ 24 да заплати на адвокат Б. И. Г. от ГАК сумата 1082,30 лева, представляваща разноси по гр. д. № 423/2022 г. по описа на Районен съд – Севлиево за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. И. П., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Севлиево, ул. „***“ 24 да заплати на П. П. К., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Габрово, направените по ч. гр. д. № 456/2020 г. по описа на Районен съд – Севлиево разноси в размер на сумата от 156,50 лева.

ОСЪЖДА И. И. П., с ЕГН *****, от с. ***, общ. Севлиево, ул. „***“ 24 да заплати на адвокат Б. И. Г. от ГАК сумата 503,80 лева, представляваща разноси по ч. гр. д. № 456/2020 г. по описа на Районен съд – Севлиево за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Габровския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____